Benke László

Jók a fák is

Jók a fák a téren,
tarkállnak, színeznek,
holnap ilyenkorra
meztelenek lesznek.

Jó a gyerekeknek
megőszülni szépen,
nem kell elvérezni
kihalt játszótéren.

Jó a pénzeseknek,
jó a gyilkosoknak, –
kit zavar e földön,
ölnek-e vagy lopnak?

Nekem is nagyon jó
gyönge violámmal
melankóliázni
házunk ablakában.

Az talán a legjobb,
munka nélkül lenni,
aranyos napfényben
leveleket szedni,

s nem is gondolni rá,
míg gyűlik a levél,
lesz-e holnap munka,
lesz-e holnap kenyér.

Városi akác sóhaja

Ki vagyok én, Uram,
hol hagytam a nyelvem?
Isten kötényéből,
boldog asszonyfáról
milyen szél hozott el,
miért ide estem?
Beton-börtönömbe,
mérges füstbe, gázba,
hogy kerültem ide
magvait zörgető,
tüskéit tördelő
városi akácnak?
Hol lehetnék ember?
Hogy mehetnék vissza?
Zaboskerti erdő
és a Malomárok
befogadná-e még
földön kívülijét
széna illatába,
akár berekfának!